

เป็นบ้าหน้าหนาว

คุณป้าของลูกเศรษฐและศรัทธา หลวงปู่วัดปากน้ำมาก จะไปวัดปากน้ำเป็นประจำ แต่ป้ามีอาการประหลาดอย่างหนึ่ง คือ เมื่อถึงหน้าหนาว พออากาศเริ่มหนาว ท่านจะเป็นบ้า มีอาการคลุ้มคลั่ง นึกกลัวมาก ขนจะลุกชูชัน ออกอาการโวยวาย เคยถือมีดด้ามเล็กๆ ไว้กับตัว เทียวเดินไปทั่ว แต่พออากาศเริ่มร้อน ก็หายเป็นปกติทั้ง

ก่อนท่านจะมีอาการคลุ้มคลั่ง จะรู้ตัวก่อน และจะบอกคนรอบข้างว่า ให้จับท่านล่ามโซ่ไว้ แต่พอท่านเริ่มหาย ก็บอกเขาว่า หายแล้ว ให้เอาโซ่ออกให้ด้วย

ป้ามีอาการอย่างนี้มานานมาก และเป็นกังวลอยากจะให้ตัวเองหาย จึงเที่ยว

ไปหาหมอมารักษา กินน้ำมนตร์ก็แล้ว
อะไรก็แล้ว ไปมาร้อยเอ็ดเจ็ดเจ็ดยันน้ำก็
ไม่หายสักที จนกระทั่งหลงปู่ฯ บอกว่า
เอ็งไม่ต้องไปรักษาที่ไหนหรอก เดี่ยวหมด
กรรมมันก็หายเองนั่นแหละ เพราะโรคนี้
มันโรคกรรม แล้วหลงปู่ฯ ท่านก็ให้กิน
ยาลมวัดปากน้ำแค่นั้นเอง ต่อมาอีก
ประมาณ ๔-๕ ปี อยู่ๆ ท่านก็หายเป็น
ปกติทิ้งไปเฉยๆ แล้วก็ไม่กลับมาเป็นอีกเลย

ป้ามีวิบากกรรมใด จึงทำให้เป็นบ้า
เฉพาะฤดูหนาว แล้วมีบุพกรรมใดถึง
บอกให้คนอื่นช่วยล่ามโซ่ตัวเอง แล้วทำไม
โรคนี้อยู่ๆ ก็หายไปเองคะ

คุณครูไม่ใหญ่

ป้าเป็นป้าในหน้าหนาว เพราะกรรม
ในอดีตชาติ เคยโกนหัวบวชชี และใน
ระหว่างนั้นก็จะตีผมเกล้าเพื่อแก้หนาว
ในฤดูหนาว โดยเข้าใจว่าไม่ผิด เพราะ
ถือว่าเป็นเกลัช ตีได้ แต่ว่าหลายครั้งก็
ตีผมเสียจนมีนเมาในช่วงฤดูหนาว คือ
อากาศมันหนาว ก็กร๊อบไป มันชักร้อนๆ
กระเพาะขึ้นมา แล้วมันก็เปลี่ยนแปลง
ระบบของร่างกายใหม่ มันชักทึมๆ
พอรึ่มๆ ทึมๆ รู้สึกมันก็ตีเหมือนกันแะ
พอนึกว่าตีเหมือนกันแะ ก็เอาอีกกร๊อบ
หนึ่ง มันก็ทึมๆ เลยมึนเมา แต่ว่าภายหลัง
มารู้ว่า “ผิดศีล” จึงได้เลิก

กินเกล้าแก้หนาว ไม่ถือว่าเป็นเกลัช
มันต้องเอาเกล้าเป็นกระสายยา จึงจะถือ
เป็นเกลัช แต่กรณีนี้กินเกล้าอย่างเดียว

จะกินแก้หนาว ความหนาวไม่ใช่เป็นโรค
มันหนาวเพราะอากาศ

ต่อมาจึงได้เลิก เพราะวิบากกรรมที่
ทำไปโดยไม่ได้ศึกษาว่า สิ่งใดควร สิ่งใด
ไม่ควร จึงมาส่งผล กอปรกับท่านมีกรรม
ล่ามสัตว์มาเสริมกรรมสุรา จึงทำให้ถูก
ล่ามโซ่ด้วยความสมัครใจ ต่อมาหายได้
เพราะหมดกรรมดังกล่าว

๗ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๘

